

Rozważania Biblijne – 15 października 2023

Pierwsze czytanie - z księgi proroka Izajasza 25,6-10a

Pan Zastępów przygotowuje dla wszystkich ludów na tej górze ucztę z tłustego mięsa, ucztę z wybornych win, z najpożywniejszego mięsa, z najwyborniejszych win. Zedrze On na tej górze zasłonę, zapuszczoną na twarz wszystkich ludów, i całun, który okrywał wszystkie narody; raz na zawsze zniszczy śmierć. Wtedy Pan Bóg otrze łzy z każdego oblicza, odejmie hańbę od swego ludu na całej ziemi, bo Pan przyrzekł. I powiedzą w owym dniu: Oto nasz Bóg, Ten, któremuśmy zaufali, że nas wybawi; oto Pan, w którym złożyliśmy naszą ufność: cieszymy się i radujmy z Jego zbawienia! Albowiem ręka Pana spocznie na tej górze. Moab zaś będzie rozdeptany u siebie, jak się depcze słomę na gnojowisku.

- Czytany dziś tekst, należy do tak zwanej « Apokalipsy Izajasza », przedstawiającej wizję końca świata. Należy do niej cztery rozdziały: od 24 do 27.

Prorok Izajasz « odsłania » (taki jest sens słowa Apokalipsa) w nich zdarzenia, które będą miały miejsce u końca świata. Rozdział 25, którego fragment dziś czytamy, zaczyna się słowami :

« Panie, Tyś Bogiem moim! Sławić Cię będę i wielbić Twe imię, bo dokonałeś przedziwnych zamierzeń z dawna powziętych, niezmiennych, prawdziwych; »

- Słowa te napisane są w czasie przeszłym.

- Inaczej moznaby je przetlumaczyc : « *Panie, dokonales wspanialych rzeczy, ktore od wiekow zaplanowales, a ktore to trwaja i trwac beda nieustannie.* »

Obraz uczty i swietowania wszystkich ludow.

- Izajasz wybral obraz uczty, dla przedstawienia wypelnienia sie planow Bozych, dotyczacych calej ludzkosci : by wszyscy zasiedli do tego samego stolu, dzielac ten sam posilek w atmosferze pokoju, radujac sie i swietujac.

« Pan Zastępów przygotowuje dla wszystkich ludów na tej górze ucztę z tłustego mięsa, ucztę z wybornych win, z najpożywniejszego mięsa, z najwyborniejszych win. »

- Izajaszowi nie chodzi o opisanie, jak konkretnie sie to wydarzy. Poslugujac sie obrazem uczty, tłumaczy, ze bedzie to w czasach, gdy nie bedzie juz wojen, cierpienia i niesprawiedliwosci. Dodaje, ze wszystkie ludy beda obecne na tej uczcie.

Nie wiadomo kiedy dokladnie Izajasz napisal ten tekst. Pewne jest jednak, ze bylo to w czasie ciezkiego doswiadczenia. Wyraznie probuje podniesc na duchu swych wspolbraci. To tak, jakby pisal: *‘Trzymajcie sie bracia dzielnie! Pamietajcie, ze idziemy wprawdzie wolno ale pewnie, ku czasom pokoju, ku czasom ostatecznym, w ktorych bedzie panowac pokoj i sprawiedliwosc. Przekonacie sie, ze warto bylo ufac Bogu.’*

“Pan Zastępów przygotowuje dla wszystkich ludów na tej górze ucztę z tłustego mięsa, ucztę z wybornych win, z najpożywniejszego mięsa, z najwyborniejszych win. Zedrze On na tej górze zasłonę, zapuszczoną na twarz wszystkich ludów, i całun, który okrywał wszystkie narody; raz na zawsze zniszczy śmierć.”

- Na uczcie, o ktorej pisze Izajasz, beda obecne wszystkie ludy. Mysl o tym, ze Bog ma Swoj plan nie tylko dla Izraela, ale tez dla calej ludzkosci, pojawila sie dosc pozno w judaizmie. Tutaj, u Izajasza jest bardzo wyrazna. Tak sie stanie bo « *bo Pan przyrzekł* ».

Narod Izraela od wiekow umacnia swa wiare, wspominajac dzieło Boga : wybawienie z niewoli w Egipcie, Jego wiernosc Przymierzu na przestrzeni wiekow. Wspominaja tez konkretne dobra, jakie w ich zyciu uczynil.

« Pan Zastępów przygotowuje dla wszystkich ludów na tej górze »

- Chodzi tu o wzgorze, na ktorym lezy Jerozolima czyli o sama Jerozolimie.
- Dla Izajasza jedynym miejscem, z ktorym mozna wiazac przyszlosc jest Jerozolima, bo w niej jest szczegolnie obecny Bog.

« raz na zawsze zniszczy śmierć »

- Jest to trudne zdanie choc na pozor wydaje sie jasne. Jest jasne dla nas chrzescijan, ktorzy czytamy je w swietle naszej wiary. Tymczasem Izajasz

odczytywał je trochę inaczej: nie mówi tu o Zmartwychwstaniu w sensie chrześcijańskim; naród Izraela zaczął wierzyć w zmartwychwstanie ciał dużo później po powstaniu księgi Izajasza.

O jakiej śmierci mówi tu Izajasz? Chodzi mu o śmierć fizyczną czy duchową ? Czyżby mówił tu o śmierci jako o zniknięciu ludu Izraela ?

- W języku biblijnym, śmierć biologiczna jest naturalną kolejną rzeczą. Jest nieunikniona, nie jest smutna gdy przychodzi o zmierzchu spełnionego życia. Ta, której się człowiek leka, to śmierć niespodziewana, w dzieciństwie czy w sile wieku – na przykład w czasie wojny czy zarazy.

Dla współczesnych Izajaszowi, życie w pełni znaczyło życie w Przymierzu z Bogiem. Śmiercią nazywano każde przerwanie tego Przymierza przez człowieka.

Izajasz mówi im, że nadejdzie Dzień, w którym wszyscy będą żyć w pokoju z samymi sobą i w pokoju z Bogiem, bo zniszczone zostaną : niesprawiedliwość, nienawiść i wojny.

«Zedrze On na tej górze zasłonę, zapuszczoną na twarz wszystkich ludów, i całun, który okrywał wszystkie narody. »

- Chodzi tu o « całun żalobny », który tutaj można też przetłumaczyć jako « całun niewiedzy» (ten który przeszkadza, by człowiek zrozumiał, zobaczył) :
 - *« Bo Pan spuścił na was sen twarzą, zawiązał wasze oczy <wieszczków> i zakrył wasze głowy <jasnowidzów>. Każde objawienie jest dla was jakby słowami zapieczętowanej księgi. Daje się ją temu, który umie czytać, mówiąc: «Czytaj ją, prosimy». On zaś odpowiada: «Nie mogę, bo ona jest zapieczętowana». Albo dają księgę takiemu, który nie umie czytać, mówiąc: «Czytajże to», a on odpowiada: «Nie umiem czytać». (Iz 29, 10-12)*
 - *«Żywiąc przeto taką nadzieję, z jawną swobodą postępujemy, a nie tak, jak Mojżesz, który zakrywał sobie twarz, ażeby synowie Izraela nie patrzyli na koniec tego, co było przemijające. Ale stępiły ich umysły. I tak aż do dnia dzisiejszego, gdy czytają Stare Przymierze, pozostaje [nad nimi] ta sama zasłona, bo odsłania się ona w Chrystusie. I aż po dzień dzisiejszy, gdy czytają Mojżesza, zasłona spoczywa na ich sercach. A kiedy ktoś zwraca się do Pana, zasłona opada. Pan zaś jest Duchem, a gdzie jest Duch Pański - tam wolność. My wszyscy z odsłoniętą twarzą wpatrujemy się w jasność Pańską jakby w zwierciadło; za sprawą Ducha Pańskiego, coraz bardziej jaśniejąc, upodabniamy się do Jego obrazu.» (2 Kor 3, 12-18)*

Psalm 23,1-6

*Pan jest moim pasterzem,
niczego mi nie braknie.
Pozwala mi leżeć
na zielonych pastwiskach.*

*Prowadzi mnie nad wody, gdzie mogę odpocząć,
orzeźwia moją duszę.
Wiedzie mnie po właściwych ścieżkach
przez wzgląd na swoją chwałę.*

*Chociażbym przechodził przez ciemną dolinę,
zła się nie ulękne, bo Ty jesteś ze mną.
Kij Twój i laska pasterska
są moją pociechą.*

*Stół dla mnie zastawiasz
na oczach mych wrogów.
Namaszczasz mi głowę olejkami,
obficie napelniasz mój kielich.*

*Dobroć i łaska pójdą w ślad za mną
przez wszystkie dni życia.
I zamieszkać w domu Pana
po najdłuższe czasy.*

Psalm 23:

- Porusza wszystkie aspekty życia: mówi o życiu i śmierci, o leku przed nieprzyjacielem i o wierze w Boga, silniejszej od wszelkich niebezpieczeństw i zagrożeń.
- Jest jak echo dzisiejszego pierwszego czytania.
- Opowiada o życiu w Przymierzu z Bogiem, a każde odejście od Niego, nazywa śmiercią.

“zamieszkać w domu Pana po najdłuższe czasy” :

- “Domem Pana” jest Świątynia Jerozolimska.
- Tylko jedna grupa ludzi mogła wymawiać te słowa: Lewici.

Według księgi Rodzaju, Lewi był jednym z dwunastu synów Jakuba, z których każdy dał nazwę dwunastu plemionom Izraela. Jednak plemię Lewiego od początku miało uprzywilejowane miejsce (role): nie dostali oni przydziału ziemi, w czasie gdy podzielono całą ziemię obiecaną na plemiona. Stało się tak dlatego, by mogli oni całkowicie poświęcić się służbie Świątyni. Zwykle się mówi, że to sam Bóg jest ich dziedzictwem. Lewici żyli w różnych miastach, należących do różnych plemion.

Utrzymywali się z podatków, które płacili im pozostałe plemiona. Każdego roku, zdawali do Jerozolimy na służbę w Świątyni, każdy według ustalonej kolejności.

“Dobroć i łaska pójdą w ślad za mną przez wszystkie dni życia. I zamieszkać w domu Pana po najdłuższe czasy.”

– Psalm 23 wspomina radość przepelniającą serce lewity, którego całe życie jest poświęcone służbie Bogu. Jednak chodzi tu o cały naród wybrany, który porównany jest tu do lewity. Jak lewita zajmuje szczególne miejsce wśród ludu Izraela, tak cały naród wybrany ma szczególne miejsce wśród wszystkich narodów świata. Wybranie go, jest tajemnicą wyborów Bożych i każde pokolenie Izraela podziwia Boga za Przymierze, które z nim zawarł.

- *“Zapytaj no dawnych czasów, które były przed tobą, zaczynając od dnia, w którym Bóg stworzył człowieka na ziemi, [zapytaj] od jednego krańca niebios do drugiego, czy nastąpiło tak wielkie wydarzenie jak to lub czy słyszano od czegoś podobnym?” (Pwt 4, 32)*
- *“Pan częścią dziedzictwa i kielicha mego: To właśnie Ty mój los zabezpieczasz.” (Ps 16, 5)*

Bóg wybrał ich i jako pierwszych wprowadził do bliskości z Sobą, jednak nie dla nich samych ale po to, by oni “otworzyli drzwi” innym. Bóg jak pisał Izajasz: cała ludzkość zazna bliskości z Bogiem.

“Stół dla mnie zastawiasz na oczach moich wrogów. Namaszczaś mi głowę olejkami, obficie napełniasz mój kielich.”

- Przedsmakiem uczyty, o której pisze Izajasz w dzisiejszym pierwszym czytaniu, są posiłki mające miejsce po złożeniu ofiary dziękczynnej, w Świątyni Jerozolimskiej : były to bardzo radosne uctowania przyjaciół.

Zanim jednak nastaną czasy ostateczne, trzeba będzie stawić czoła wielu próbom. A w czasach prób, jedynym pewnym schronieniem jest ufność. Stąd **obraz Izraela jako stada owiec, którego Pasterzem jest sam Bóg.**

- W tradycji Bliskiego Wschodu, królów nazywano pasterzami ludu. Od czasów króla Saula i Dawida, naród wybrany miał wielu innych pasterzy, z których niewielu było według “myśli Bożej”.
- *“Pan jest moim pasterzem, niczego mi nie braknie. Pozwala mi leżeć na zielonych pastwiskach.”*

Bog jest prawdziwym Pasterzem Izraela. Nawet gdy "przechodzi przez ciemną dolinę, zła się nie ulęknie, bo Bog jest z nim". Jak dobry pasterz " prowadzi swój lud nad wody, gdzie mogą odpocząć i orzeźwia ich duszę."

"Chciałbym przechodzić przez ciemną dolinę, zła się nie ulękę, bo Ty jesteś ze mną. Kij Twój i laska pasterska są moją pociechą... Stół dla mnie zastawiasz na oczach moich wrogów."

- Na drogach życia, czuchają różne niebezpieczeństwa. Jednak cokolwiek się wydarzy, Bog jest ze swoim ludem:

- *"I powiedzą w owym dniu: Oto nasz Bóg, Ten, któremuśmy zaufali, że nas wybawi; oto Pan, w którym złożyliśmy naszą ufność: cieszymy się i radujemy z Jego zbawienia!" (Iz 25, 9)*

POLSKA MISJA KATOLICKA
MI

STRASBOURG

- **Polska Misja Katolicka w Strasburgu**
- **ks. Ryszard Górski**
- 📍 **Parafia Notre Dame de Lourdes**

9, rue du Hohwald 67000 Strasbourg

☎ **+33 3 88 32 31 60**